

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Przz 44/2012
10.01.2013. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Vere Pešić i Olge Đuričić, članova veća, sa savetnikom Rajkom Milišaš, kao zapisničarem, rešavajući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca PTZ.br.386/12 od 02.10.2012. godine, protiv presude Prekršajnog suda u Beogradu Pr.br.99-300-384/2011 od 10.07.2012. godine, u predmetu prekršaja, u javnoj sednici veća održanoj dana 10.01.2013. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se UVAŽAVA i utvrđuje da je presudom Prekršajnog suda u Beogradu Pr.br.99-300-384/2011 od 10.07.2012. godine, povređen zakon.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Prekršajnog suda u Beogradu Pr.br.99-300-384/2011 od 10.07.2012. godine, povodom žalbe i po službenoj dužnosti, preinačuje se rešenje Komisije za carinske prekršaje, Carinarnice Beograd, broj P-254/10 od 13.12.2010. godine, tako što se okrivljenima P.P. d.o.o. B. i G.P., na osnovu člana 17. stav 5. Zakona o prekršajima ne izriče kazna za prekršaj iz člana 338. Carinskog zakona, iz razloga što su okrivljeni dostavili dokaz da je rešenjem Privrednog suda u Beogradu nad okrivljenim pravnom licem otvoren stečajni postupak. Preinačuje se prvostepeno rešenje o prekršaju, i u delu koji se odnosi na troškove prekršajnog postupka, tako što se okrivljeni oslobađaju plaćanja troškova prekršajnog postupka u celini, na osnovu člana 135. Zakona o prekršajima. Rešenjem Komisije za prekršaje, Carinarnice Beograd od 13.12.2010. godine, okrivljeni su oglašeni odgovornim i to P.P. d.o.o. B. kao pravno lice i G.P., odgovorno lice u pravnom licu za prekršaj iz člana 338. Carinskog zakona, pa su kažnjeni i to pravno lice novčanom kaznom u iznosu od 250.000,00 dinara, a odgovorno lice novčanom kaznom u iznosu od 25.000,00 dinara, s tim da su obavezani na plaćanje troškova prekršajnog postupka u iznosu od po 500,00 dinara na ime paušalnog obračuna troškova postupka.

Protiv navedene presude Prekršajnog suda u Beogradu, Republički javni tužilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti zbog bitne povrede odredaba prekršajnog postupka u smislu člana 234. stav 2. u vezi člana 17. stav 5, člana 26. stav 4. i člana 135. Zakona o prekršajima. U zahtevu navodi da su u pobijanoj presudi pogrešno primenjene odredbe člana 17. stav 5, člana 26. stav 4. i člana 135. Zakona o prekršajima jer se odredba člana 17. stav 5. Zakona o prekršajima može isključivo primeniti samo na okrivljeno pravno lice koje se nalazi u stečaju. Prema odredbi člana 26. stav 4. Zakona o prekršajima odgovornost odgovornog lica ne prestaje zato što je nastala nemogućnost kažnjavanja pravnog lica usled njegovog prestanka. Dalje navodi da su okrivljeni pogrešno oslobođeni troškova postupka primenom odredbe člana 135. Zakona o prekršajima, jer nema razloga kao ni dokaza o tome da bi okrivljeni plaćanjem troškova doveli u pitanje svoje izdržavanje ili izdržavanje lica koja su dužni po zakonu da izdržavaju. Predlaže da sud zahtev uvaži i utvrdi da je pobijanom presudom povređen zakon.

Vrhovni kasacioni sud je, obavestio o sednici veća Republičkog javnog tužioca, koji iako uredno obavešten, nije pristupio.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 266. Zakona o prekršajima ("Sl. glasnik RS" 101/2005, 116/2008, 111/2009), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je osnovan.

Nakon ocene navoda u podnetom zahtevu i spisa predmeta, Vrhovni kasacioni sud je našao da su osnovani navodi zahteva kojima se ukazuje da je presuda Prekršajnog suda u Beogradu Pr.br.99-300-384/2011 od 10.07.2012. godine doneta uz bitnu povredu prekršajnog postupka u smislu člana 234. stav 2. u vezi člana 17. stav 5, člana 26. stav 4. i člana 135. Zakona o prekršajima.

Prvostepeni prekršajni organ je utvrdio, što u obrazloženju presude konstatuje i Prekršajni sud u Beogradu, da su okrivljeni učinili prekršaj iz člana 338. Carinskog zakona ("Sl. glasnik RS" 73/03), jer su u carinsku ispravu uneli netačne i neistinite podatke da ispunjavaju propisane uslove, na osnovu kojih im je izdato odobrenje za carinski dozvoljeno postupanje i upotrebu robe, čime su učinili prekršaj koji im se stavlja na teret. Međutim, po nalaženju Prekršajnog suda u Beogradu, kako su okrivljeni dostavili sudu dokaz, rešenje Privrednog suda u Beogradu broj

45 ST 337/12, kojim je protiv pravnog lica otvoren stečajni postupak, to je rešenje prvostepenog organa preinačeno na osnovu člana 17. stav 5. Zakona o prekršajima, tako što okrivljenima nije izrečena kazna za prekršaj iz člana 338. Carinskog zakona. Pobijanom presudom preinačeno je prvostepeno rešenje o prekršaju i u delu koji se odnosi na troškove prekršajnog postupka na osnovu člana 135. Zakona o prekršajima.

Ocenjujući zakonitost pobijane presude Vrhovni kasacioni sud nalazi da je Prekršajni sud u Beogradu pogrešno primenio odredbe člana 17. stav 5. Zakona o prekršajima i preinačio odluku o kazni izrečenu i odgovornom licu u pravnom licu.

Odredbom člana 17. stav 5. Zakona o prekršajima je propisano da je pravno lice koje se nalazi u stečaju, odgovorno za prekršaj učinjen pre otvaranja ili u toku stečajnog postupka, ali mu se ne može izreći kazna, nego samo zaštitna mera oduzimanja predmeta i oduzimanje imovinske koristi.

Odredbom člana 26. stav 4. Zakona o prekršajima je propisano da odgovornost odgovornog lica ne prestaje zato što mu je prestao radni odnos u pravnom licu, državnom organu ili organu jedinice lokalne samouprave niti zato što je nastala nemogućnost kažnjavanja pravnog lica usled njegovog prestanka.

Saglasno citiranim odredbama Zakona o prekršajima, pogrešno je zaključivanje Prekršajnog suda u Beogradu u pobijanoj presudi da se odgovornom licu u pravnom licu ne izriče kazna za učinjeni prekršaj, jer je nad okrivljenim pravnim licem otvoren stečajni postupak. Odgovornost odgovornog lica ne prestaje zato što je nastala nemogućnost kažnjavanja pravnog lica usled otvaranja stečaja nad pravnim licem.

Osim toga, pobijanom presudom, stavom drugim izreke, se na osnovu odredbe člana 135. Zakona o prekršajima okrivljeni oslobađaju plaćanja troškova prekršajnog postupka, a prema obrazloženju presude razlog za ovu odluku je stečajni postupak koji je otvoren nad okrivljenim pravnim licem, na koji način su uslovi za donošenje ovakve odluke na isti način cenjeni prema okrivljenom pravnom i okrivljenom odgovornom licu.

Međutim, odredbom člana 135. navedenog zakona, je propisano da sud, odnosno organ uprave može osloboditi okrivljenog od dužnosti da u celosti ili delimično naknadi troškove prekršajnog postupka, ako bi njihovim plaćanjem bilo dovedeno u pitanje izdržavanje okrivljenog ili lica koje je on dužan da izdržava. Iz sadržine ove zakonske odredbe proizilazi da se uslovi za njenu primenu mogu utvrđivati samo u odnosu na okrivljeno odgovorno lice, što ukazuje na obavezu suda da za primenu ove zakonske odredbe navede razloge u obrazloženju presude, kako proizilazi i iz zahteva za zaštitu zakonitosti. Pri tome, prema stavu ovog suda, otvaranje stečajnog postupka nad okrivljenim pravnim licem nije okolnost zbog koje bi se okrivljeno odgovorno lice oslobodilo troškova prekršajnog postupka, kako se navodi u obrazloženju pobijane presude.

Stoga pobijana presuda za odluku iz stava drugog izreke ne sadrži pravno relevantne razloge a dati razlozi su u znatnoj meri protivurečni sa izrekom presude, zbog čega se osnovano ukazuje na bitnu povredu iz odredbe člana 234. st. 2 Zakona o prekršajima.

Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je, na osnovu člana 266. stav 3. u vezi člana 267. stav 1. Zakona o prekršajima ("Sl. glasnik RS" 101/2005, 116/2008, 111/2009), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

Zapisničar,

Rajka Milijaš,s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković,s.r.